

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Indøvelse i Christendom

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. I.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ic-txt-shoot-idf513e5ce-6126-4cf1-925c-ddadb33d7c38.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 12

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Thi hvad er Sandhed, og i hvilken Forstand var Christus Sandheden? Det første Spørgsmaal gjorde som bekendt Pilatus, et andet Spørgsmaal er, om han egentligen brød sig om at faae dette Spørgsmaal besvaret; i ethvert Tilfælde var hans Spørgsmaal i een Forstand saa aldeles paa rette Sted, og i en anden Forstand saa ganske paa urette Sted, som det var muligt. Pilatus gjør Christus dette Spørgsmaal, hvad er Sandhed; men Christus var jo Sandheden, altsaa er Spørgsmaalet ganske paa sit rette Sted. Ja; og dog i en anden Forstand nei. At Pilatus kan falde paa i det Øieblik at spørge Christus saaledes, beviser netop, at han aldeles intet Øie har for Sandheden. Christi Liv var nemlig Sandheden; og derfor siger Christus selv (idet han nærmere forklarer det Ord: mit Rige er ikke af denne Verden; var mit Rige af denne Verden, havde vel mine Tjenere stridt derfor, at jeg ikke var blevet overantvordet til Jøderne): jeg er dertil født og dertil kommet til Verden, at jeg skal vidne om Sandhed. Christi Liv paa Jorden, hvert Øieblik i dette Liv var Sandheden; hvori ligger nu Grund-Forvirringen i Pilati Spørgsmaal? Den ligger i, at han kan falde paa saaledes at spørge *Christus*; thi idet han spørger Christus saaledes, angiver han jo sig selv, gjør han det aabenbart om sig selv, at Christi Liv har ikke forklaret ham hvad Sandhed er – men hvor skulde Christus saa med Ord kunne oplyse Pilatus derom, naar det som er Sandheden, Christi Liv, ikke har aabnet Pilati Øine for hvad Sandhed er! Det seer ud, som var Pilatus videbegjerlig, lærvillig, men sandeligen hans Spørgsmaal er saa taabeligt som muligt, ikke det at han spørger: hvad er Sandhed, men at han spørger Christus derom, hvis Liv just er Sandheden, og altsaa i ethvert Øieblik ved sit Liv mægtigere bevisende hvad Sandhed er, end alle de skarpsindigste Tænkeres vidtløftigste Foredrag. Ethvert andet Menneske, en Tænkner, en Lærer i Videnskaben o. s. v., ja ganske ligegyldigt ethvert andet Menneske, en Tjenestekarl, et Postbud o. s. v. – at spørge ham: hvad er Sandhed, det er der dog en Slags Mening i; men at spørge Christus, som staaer lyslevende for En, at spørge Christus derom, er saa fuldstændig en Forvirring som mulig. Skulde Christus svare paa dette Spørgsmaal, maatte han et Øieblik, usandt, lade som var han ikke Sandheden. Intet Menneske, Christus undtagen, er Sandheden; i Forhold til ethvert andet Menneske er Sandheden noget uendelig Høiere end hans Væren, og derfor falder det naturligt at spørge: hvad er Sandhed, og at svare paa dette Spørgsmaal. Af den Mening er aabenbart Pilatus i Forhold til Christus, at Christus ogsaa er saadan et Menneske som Andre, og derfor gjør han ham først ved sit Spørgsmaal, usandt, til hvad det nu saadan kan være, en Slags Tænkner, og spørger ham, vel nærmest i Egenskab af den høifornemme Mand, der i Grunden overseer Tænkning som Noget der intetsteds har hjemme, men finder et Behag i med fornem Nedladdenhed samt for Snurrighedens Skyld at indlade sig et Øieblik med det Menneske – saaledes spørger Pilatus Christus: hvad er Sandhed. Og Christus er Sandheden! Stakkels Pilatus; det er jo opbevaret det ynkende Ord af Dig om ham, den Korsfæstede »see, hvilket Menneske«; men betræffende dette Dit Spørgsmaal, da er der vel Grund til om Dig at sige: see, hvilken Daare; thi dette Dit Spørgsmaal er, om Du end ikke kunde forstaae det saaledes, ubetinget det taabeligste og meest forvirrende Spørgsmaal, der er gjort i Verden. Spørgsmaalet er lige saa taabeligt, netop lige saa taabeligt, som hvis En vilde spørge en Mand, han stod og talte med: maa jeg spørge Dem, er De til – thi Christus er Sandheden. Og hvad skulde hiin Mand vel svare; kan En ved at staae og tale med mig ikke blive forvisset om, at jeg er til, saa kan min Forsikkring Intet hjælpe, thi den er jo noget langt ringere end min Tilværelse. Og saaledes ogsaa med Christus i Forhold til Pilatus. Christus er Sandheden; »kan mit Liv« maatte han sige »ikke aabne Dine Øine for hvad Sandhed er, saa er det af Alle mig umuligst at sige Dig det. Deri er min Forskjel fra alle andre Mennesker; det er vistnok aldrig ganske sandt hvad noget andet Menneske forklarer til Svar paa det Spørgsmaal, hvad er Sandhed; men jeg er det eneste Menneske, som ikke kan svare paa dette Spørgsmaal, thi jeg er Sandhed.«